

Hører du det tavse
bag hans forvredne ord,
hører du det hjerte,
der bag hans ansigt bor?

Mærker du den smerte
bag hendes sikre blik,
og så du godt den tåre,
som øjet ikke fik?

Hører du den tavshed
bag andre stemmers lag,
som ikke er den tien,
hans mund er lukket af?

Og blir du altid stille
og bange for dig selv,
fordi dit hjerte fyldes
af tavse kildevæld?

Tekst: Lars Hougaard Clausen 1981